JOHN CARTER BROWN
LIBRARY

Vartan Gregorian
EIGHTEENTH-CENTURY
BOOK FUND

Lorenzo [illegible]
Angelo [illegible]

14774

14774/38398

200 —
PRBm

JCB
18-290

DIE XIII. MARTIJ.

OFFICIVM SANCTI LEANDRI EPISCOPI HISPALENSIS, ET CONFESSORIS,

DVPLEX.

OMnia de communi Confeſſoris Pontificis præter ea, quæ ſequuntur.

Ad Magnificat, Antiphona, Sacerdos, & Pontifex.

Oratio.

DEus, qui Arianam pravitatem doctrina S. Confeſſoris tui, atque Pontificis Leandri ex Hiſpania propuliſti; da plebi tuę, vt ejuſdem meritis, & precibus ab omni errorum, & vitiorum labe ſemper libera conſervetur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectio i.

Fidelis ſermo. *De communi Confeſſor. Pontif.*

In ſecundo Nocturno.

Ex B. Iſidoro, & Sanctorum Hiſpanorum hiſtorijs.

Lectio iv.

LEander Carthagine ex patre Severiano Viro clariſsimo eiuſdem Carthaginis domino ortus, fratres habuit ſanctos Epiſcopos Iſidorum, & Fulgentium, ſanctitate, & doctrina præſtantiſsimos, & Florentinā Virginē. In eo à teneris annis caſtiſſimæ luxit integritas vi-

RPJCB

tæ, & morum gravitas maximè venerabilis, quã incomparabilis ingenij claritas illuſtrabat. Gliſcente eo tempore hęreticorum furore ſub Vviſigothis Principibus, qui cum Imperio Arianam impietatem in Hiſpaniam invexerant, & eius Eccleſias miſerè vexabant, publicæ vitæ pertæſus, adoleſcens in religioſum Monaſterium ſe recepit, vt in propoſito perfectioris inſtituti ſanctiùs Deo inſerviret, & pijs ſtudijs, & meditationibus in tranquillo ſeſe exerceret. In eo ſanctitate, & doctrina adeò profecit, & in omni genere virtutum, diviniſque, & humanis literis conſpicuus evaſit, vt Iſidorus germanus ſuus ad Claudium Ducem, de quibuſdam articulis ad fidem pertinentibus inſtruens, ſcripſerit: Memento communis noſtri Doctoris Leandri, & eius fidem, atque doctrinam pro viribus imitare. Sed noluit Deus tam ſplendentem pietatis, & doctrinæ lucernam in occulto deliteſcere, ſed in faſtigio Eccleſiæ poſitam, ſitam Hiſpaniæ prælucere: nam Clero, & Populo expoſcente, à Monaſterio avulſus, Epiſcopus Hiſpalenſis creatus eſt.

℞. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

SVſceptam Eccleſiam omni cura, ac ſolicitudine gubernavit: Cleri, & Populi mores ad arctam diſciplinam traduxit:

xit: Solemnia Eccleſiæ officia, Hymnodiam, ſacræ Miſſæ Ritus, preceſque, quibus eo tempore omnes Hiſpaniæ Eccleſiæ vtebantur, ordinavit, & auxit. A perſequenda Ariana hæreſi prædicatione numquam deſtitit. Monaſticum Ordinem Benedictinum amplificare in Hiſpania cœpit: Ac ſorori ſuę Florentinę regulam pro inſtitutione virginum dedit. His, & alijs mirè geſtis Conſtantinopolim pro cauſis fidei Vviſigothorum Legatus profectus eſt: Vbi ob eximiã religionem, & doctrinam apud S. Gregorium Romani Pontificis Apocriſarium tunc ibi degentem, tanti habitus fuit, tantaque amicitia illi conjunctus, vt ad Romanam Sedem poſtea promotus, cùm Leander in Eccleſiam ſuam iam fuiſſet reverſus, Pallij ornamentum miſerit, frequentibus epiſtolis illum honoraverit, libros in Job, quos illi dicavit, vnà cum Paſtorali, his literis benevolentia plenis ad ipſum tranſmiſerit: Quanto ardore videre te ſitiam; quia valdè me diligis, in tui tabulis cordis leges; ſed quia longò terrarum ſpatio disjunctum te videre nequeo, vnũ, quod mihi de te dictavit charitas, fuit, vt librum regulę Paſtoralis, quem in Epiſcopatus mei exordio ſcripſi, & libros, quos in expoſitionem B. Job iam dudum me feciſſe cognoviſti, Sanctitati Veſtræ tranſmittere curavi. ℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo vnxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

SAncto ergo Præſule ſuæ Eccleſiæ reſtituto, vix enarrari poſſunt, quę pro gloria Dei, proque eliminanda hæreſi Ariana laboravit. Hermenegildum enim nepotem ſuum, Leovigildi Regis filium ſermonibus ſuis haud ſolùm ad fidei confeſsionem perduxit, ſed vt glorioſo ſanguinis teſtimonio illam confirmaret, adeptus fuit. Inflammatus furore pater in Leandrum, & in omnes adhuc Eccleſias, exilio eum mulctavit, & illas facultatibus, & Paſtoribus orbatas reliquit. Nec tamen deſtitit cum fidei hoſtibus liberè decertare. In ipſo ſiquidem exilio vt frater ſuus Iſidorus teſtatur, duos libros eruditiſſimè ſanctarum Scripturarum ditiſsimos ſcripſit, quibus eorum perfidiam confutavit. Affulſit tandem Eccleſiæ poſt illam nubem optata ſerenitas. Rex enim cùm in morbum incidiſſet ſub mortem, in meliorem mentem (licèt non vt oportebat) reverſus, Leandrum cum alijs Epiſcopis ab exilio revocari iuſsit, eique Recaredi filij curam dedit. Defuncto patre, pijſsimus Rex Recaredus doctrinam, conſilia, & exempla Leandri ſequutus, eius opera Gothos ad fidem converti mirabiliter fuit adeptus. Leander ergo cùm tam miram converſionem vidiſſet, Hiſpaniæ Epiſcopos in Toletanã Synodum convenire omni ſolicitudine promovit, quod & Recaredus

redus maximè curavit. In eo enim Concilio duobus ſupra ſexaginta Epiſcopis congregatis, & omni Clero, Primarijs Regni, etiam & ipſo Rege aſsidentibus, Ariana hæreſis fuit damnata, & abjurata, & fides Catholica ab omnibus vnanimiter ſuſcepta, & vno ore laudata. Leandro igitur elegantiſsima concione patribus de gentis converſione congratulatus eſt. Multaque ad fidem, & diſciplinam Eccleſiæ ſanciendam, tum in eodem Concilio, tum in alio, quod poſtea Hiſpali celebravit, conſtituenda diſpoſuit. Demùm religione reſtituta, & Eccleſiæ pace firmata, iam octogenario maior, cùm Eccleſiam quadraginta, & ampliùs annos rexiſſet admirabili vitę, ac ſanctitatis exemplo, migravit ad Dominum. Sepultus fuit in Baſilica ſanctarum Virginum Iuſtæ, & Rufinæ: poſtea eius corpus in Hiſpalenſem Eccleſiam tranſlatum eſt.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina eius repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe. Gloria Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio vii.

Lectio ſancti Evangelij ſecundùm Matthęum.

Cap. v.

IN illo tempore dixit Ieſus Diſcipulis ſuis: Vos eſtis ſal terrę. Quòd ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Ad nihilum valet vltra, niſi vt mittatur fo-

foràs, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia Sancti Iſidori Epiſcopi Hiſpalenſis.

Ex Lib. 3. Sententiarum, Cap. 36. & 42.

TAm doctrina, quàm vita clarere debet Eccleſiaſticus Doctor. Nam Doctrina ſinè vita arrogantem reddit: Vita ſinè doctrina inutilem facit. Sacerdotis prędicatio operibus confirmanda eſt, ita vt quod docet verbo, inſtruat exemplo. Vera eſt illa doctrina, quam vivendi ſequitur forma. Nam nihil turpius eſt, quàm ſi bonum, quod quiſq; ſermone prædicat, explere opere negligat. Tunc enim vtiliter prędicatio profertur, quando efficaciter adimpletur. Vnuſquiſque Doctor, & bonæ actionis, & bonæ prędicationis habere debet ſtudium; nam alterum ſinè altero non facit perfectum: Sed pręcedat iuſtus bene agere, vt ſequenter poſsit bene docere. ℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam glorię induit eum. * Et ad portas Paradiſi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio viii.

OMnis vtilis Doctor plebibus ſubiectis ita ſe præſtare debet, atque inſiſtere doctrinę, vt quantò claret verbo, tantò clareſcat & merito. Nam quod Apoſtolus Timotheo pręcipit, cum omni imperio docere: non hortatur ad tumorem ſuperbiæ, ſed ad bonam actionem, & vitę auctoritatem: videlicet ne libertatem perderet prędicandi,

di, ſi bene doceret,& malè viveret.Vnde & Dominus:Qui ſolverit vnum de mandatis iſtis minimis, & ſic docuerit, minimus erit in Regno Cœlorum. Vides quòd auctoritate magiſterij caret, qui quod docet, non facit. Sicut in numiſmate metallum, figura, & pondus inquiritur: ita in omni Doctore Eccleſiaſtico quid ſequatur, quid doceat, quomodo vivat. Per qualitatem igitur metalli doctrina, per figuram ſimilitudo Patrum, per pondus humilitas deſignatur. Qui verò ab his tribus diſcrepaverit, non metallum, ſed terra erit.

℟. In medio Eccleſiæ aperuit os eius: * Et implevit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ, & intellectus. ℣. Iucunditatem, & exultationem theſaurizavit ſuper eum. Et impl.

Lectio ix.

QVi pręficitur ad regimen, taliter erga diſciplinam ſubiectorum præſtare ſe debet, vt non ſolùm authoritate, verùm etiam humilitate clareſcat. Sed tamen ita erit in eo virtus humilitatis, ne diſſolvatur vita ſubditorum in vitijs: atque ita auctoritas aderit poteſtatis, ne per tumorem cordis ſeveritas exiſtat immoderationis. Hęc eſt enim in Dei Sacerdotibus vera diſcretio, qua nec per libertatem ſuperbię, nec per humilitatem remiſsi ſunt. Hinc eſt, quòd Sancti cum magna conſtantia redarguerunt etiam Principum vitia, in quibus cùm ſumma eſſet humilitas, loco tamen neceſſario liberè tranſgreſ-

JCB
18-291

ſores iuſtitię increpabant. Aliquando ſubditis non oportet animo eſſe humiliores,quoniam facta ſubditorum iudicantur à nobis, noſtra verò Deus iudicat. Agnoſcat Epiſcopus, ſe eſſe conſervum plebis, non dominum verum: Hoc charitas, non conditio exigit.

Te Deum laudamus.

HISPANIARVM.

SAcra Rituum Congregatio ad pias preces Sereniſſ. PHILIPPI V. Regis Catholici, enixaſque, ac humillimas ſupplicationes Eccleſiæ Hiſpalenſis, aliarumque quamplurium Eccleſiarum Hiſpaniæ per Eminentiſsimum, & Reverendiſsimum Dominum Cardinalem de Belluga relatas indulſit, atque conceſsit, vt Officium ſancti Leandri Epiſcopi, & Confeſſoris cum Lectionibus II. & III. Nocturni, & Oratione proprijs ab omnibus tam Secularibus, quàm Regularibus vtriuſque Sexus, qui in Regnis Hiſpaniarum, alijſque Ditionibus Regi Catholico prædicto ſubjectis degunt & ad horas Canonicas tenentur die 13. Martij ſub ritu duplici recitari, & Miſſa reſpectivè celebrari poſsint, & debeant, ſi Sanctiſsimo Domino Noſtro viſum fuerit. Die 25. Aprilis 1722.

Et facta de prædictis per me Secretarium eidem Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die, & Anno vt ſupra.

F. Cardinalis Paulutius Præf.

✠ Locus Sigilli.

N. M. Thedeſchi Archiepiſc. Apamenus Sac. Rit. Congr. Sec.

BA700
C3630